

Ekainean t(r)inko!

**ARKAITZ ZARRAGA
AZUMENDI**
EUSKARA
IRAKASLEA

Agertu dira ekaineko trinkoko ikasleak klasera. Maloteenak harroxko, baziloi...; beste batzuk lotsati, nagitsu... Euskaltegikook ia urtero joaten gara libre duten hilabete hori nolabait betetzera, C1 lortzea aitzakia hartuta. Gure helburua ez da horrenbeste titulua lor dezaten, ez bada euren euskararekiko harremanari beste ikuspegi bat eskaintzea. Lehenengo galdera egin diegu: zer esaten dizuete irakasleek zuen euskarari buruz? “Ez dugula egiten, eta egiten dugunean txarto egiten dugula”. Bikain hasi gara.

Ez dute txarto egiten! Askok lortuko dute C1, nahiz eta oraindik ez duten behar. Komunikazio gaitasuna badute, baina hanka sartzeko beldurrez aritzen dira, eta sarritan ez zaizkie hitzak eta esamoldeak ahoratzen, baina hori erreferente eta ohitura faltaren ondorioa da.

Aurkezpenak egiteko jokia egin dugu: lau bost galdera elkarri binaka jarrita, eta kidearena denen aurrean kontatu, ea gezurra harrapatzen dugun. Txikitan nolakoak ziren, nolakoak diren orain eta zeintzuk diren euren ametsak, batetik, eta euskararekin izandako esperientzia positibo bat eta negatibo bat, bestetik. Esperientzia positibo bi baino ez dituzte kontatu: behin oporretan, urrun zeudela, Orioko familia bat entzun zuten euskaraz eta egundoko poza eman ziela batek; behin euskaraz hitz eginez, eta hain

zuzen egiteagatik, ligatu eta bere lehen musua horrela jaso zuela beste batek. Tamalez, bigarrenaren kasuan horixe zen sartutako gezurra. Esperientzia negatibo guztiak eskolarekin egon dira lotuta. Zenbait irakasle ondo baloratuak dira, baina aditz taulen hooliganak gorroto dituzte.

Ikastaro batean esan berri digute ikerketa baten arabera irakasleek txarren baloratzen dutena euskara ikasgaia dela: zorrotzegiak irakasleak, aspergarrria ikasgaia. Jakina, gure aditzaren paradigma ez da nolana hikoia, eta urteak eman ditzakegu, jira eta bira, nakizuke, dakizuke...

“E! Maisu, dakizu ke aurten ez dugu txangorik egin?”. Euskara lau hormen artean geratzen da batzuentzat, euskal sareekiko lotura hutsaren hurrena... Gure milenialek, eta zer esanik ez Z belaunaldikoek, ez dute euskara ikasi nahi, euskaraz aritzen ikasi eta ohitu nahi dute. Ez dute herren ibili nahi, ez dute gutxiago sentitu nahi...

Gure irakasleak ez dira arnagune batean bizi, ez tulgune batean baizik. Baina barrutik aldatzen ari direnen indarra dute, eta gai dira herriko errealitate soziolinguistikoa aldatzeko ere. Hiztun legitimo sentitu besterik ez dute behar, hiztun motibatu eta legitimo.

Asteburuan Gatibu ikusten egon dira ia guztiak eta pozago etorri dira goizean. ●

Biolentzia obstetrikoa

**EVA PEREZ-PONS
ANDRADE**

Lesbiana naizen galdetu didate askotan ginekologoaren kontsultan. Ez dakit kontsultara doan edozeini egiten dioten galdera hori edo pazientearen itxuraren arabera egiten den. Hasieran, ilusioarekin hartzen nuen; *oh, ikusgarritasuna!* Baina denak dauka prezio bat, eta baiezkoaren aurrean, arreta diferentea izan daiteke, heteroak ez garenon osasunaren kaltetan.

Lesbianen sexuari dagokionez, errealitateari egokitzen ez zaion iruditegi oso bat egon daiteke ginekologoaren buruan, eta iruditegi horrek gure osasuna baldintzatu dezake. Adibidez, 25 urterekin, umetoki lepoko

minbizi-froga egiteko gutuna heldu zitzaidanean, gutuna irakurri, egingo nuela erabaki eta froga egiteko hitzordua hartu nuen. Kontsultara heltzean, galdera: *lesbiana zara?* Baietz erantzun nuen. Berehala, froga ez egiteko aukera eman zidan emaginak, *lesbiana izanda minbizia izateko probabilitatea txikiagoa delako*. Ez zidan galde-tu norekin edo zenbatekin oheratzen nintzen, zer egiten nuen, babesari buruzko ezer... identitatea izan zen nire osasuna neurtzeko izan zuen adierazle bakarra, gaixotasunak identitatearen bitartez transmitituko balira bezala, eta ez praktikaren bitartez. ●